

DIEREN Door Paul Wink

Tijdens onze menswording, in Lemurië en ook nog in Atlantis, is steeds meer 'dierlijks' (dierlijke, 'lagere' elementen) van de mens afgescheiden zodat de mens steeds 'menschelijker' werd richting hoe wij de mens nu kennen (anders kan de mens geen -ik- worden). Hierdoor ontstonden dus allerlei afscheidingsvormen van de mens die wij dus nu dieren noemen. De allerlaatste afscheiding is geweest tussen centaur en mens waardoor het paard ontstond (en de mens deze belangrijke laatste afscheiding zich diep van binnen herinnert en het paard zo hoog, zo edel acht; het enige dier dat nl. 'hoofd, voeten en benen' heeft). De dieren zijn dus 'geworden', op enkele na die 'geschapen' zijn (o.a. de bij). Zij bezitten een fysiek-, een ether- en astraallichaam (op de vissen na), maar geen -ik-, maar een groepsziel. De dieren zijn een 'ledemaat' van een overkoepelende microkosmos van bijvoorbeeld de oerleeuw of oerschaap-microkosmos enz. enz. Deze microkosmos ziet er dus niet uit als een leeuw of schaap, maar dat 'onderdeel', dat fysieke dat wij zien, ziet er wel zo uit. Net als de mens een microkosmos heeft, waarvan ons ik – de lagere bewoner ervan – er ook heel anders uitziet dan de oervorm. Eigenlijk offeren alle levensvormen zich op voor de mens, waarbij de plant het als hoogste voldoening ervaart dat zijn vruchten (door wie ook!) genuttigd worden. De dieren hebben een astraallichaam, een gevoelslichaam, waardoor zij min of meer bewust zijn van hun, nog wel, lagere gevoelens (en instincten). Als een mens een lelijke gedachte heeft (hetgeen de dieren dus niet kunnen vanwege geen -ik- hebben) dat gaat deze gedachte, opgeladen met het gevoel, de ether in en wordt in de 'spiegelsfeer' om de aarde heen, weer teruggekaatst naar de aarde. Het is een soort wolk die voorbij drijft en opgepikt wordt door iemand die zich er (wellicht latent) mee associeert. Zowel dus de 'goede' als 'slechte' gedachten. Een goede gedachte kan zo bij een mens het zetje zijn om in zijn eigen wezen het eigen goedheidspotentieel aan te spreken. Maar andersom ook. Je snapt wel dat als een slechte gedachte en gevoel direct teruggekaatst zou worden, dit dan 1 op 1 voor die mens die zich hiermee latent associeert, dezelfde harde uitwerking weer zou hebben in zijn gedrag. De dieren nemen nu als een soort tussenstation deze negatieve elementen in zich op en geven dit slechte dan weer in gematigde vorm aan de mensen terug. Bijvoorbeeld door een steek, een trap of een beet enz. Zij lijden dus vrijwillig extra door de menselijke tekortkomingen (hetgeen zij al deden bij hun ontstaan toen zij de lagere elementen van de mens afnamen zodat de mens 'echt' mens kon worden!). In de dierenwereld is het gevecht van allen tegen allen, het Armageddon, reeds al lang bezig; en is dus eigenlijk voortgekomen door de mensen. Daarom hebben wij mensen een behoorlijk karma naar de dieren toe. En dan zeker nog extra als wij ze dan nog opeten ook! Let wel, alleen als wij voldoende alternatief voedsel hebben natuurlijk, want anders geldt als waarheid ook de opoffering van hun leven! De mens heeft nu eenmaal voorrang op voedsel. Maar tijdens het Stier- en Ramtijdperk (van ongeveer 4000 v. Chr. tot net na Chr.) was vlees eten en offeren dus wel geoorloofd! (kan ik toelichten). Nu leven wij in het einde van het Vissentijdperk zodat vis eten nog wel kan (vissen hebben geen astraallichaam). Maar bij voldoende alternatief kan je beter ook geen vis eten. En vlees eten stimuleert vanwege zijn agressieve marskrachten ook meer onnodige agressie bij de mens. De dieren zijn onze jongere broeders die op Jupiter (volgende incarnatie van de Aarde) humanoïde worden. Je eet toch je jongere en opofferende broeders niet op? Het gaat in de schepping om vrucht dragen. De vrucht van je arbeid, de vrucht van de boom, dus ook de vrucht van het dier. Daarom ben ik vegetariër* en geen veganist omdat ik wel de vruchten van de dieren nuttig: kaas, boter, melk, honing, eieren enz. En ik draag zo min mogelijk leer en veren. Schoenen en een riem is goed, maar beter niet meer (behalve als het nodig is voor je werk e.a.). Zoek het goede compromis. En besef ook: *“Het is niet zozeer wat de mond ingaat dat verontreinigt, maar wat de mond uitgaat!”*

*Uit: Nu.nl 25-8-2018: 'Besparing door geen vlees te eten 460 kilo CO2 per jaar per persoon' En eveneens: voor 1 kg vlees is gemiddeld 6 kg granen en 300 liter schoon water nodig.

Zie de documentaire: Vlees en wat het met de planeet doet Bioloog Liz Bonnin onderzoekt wat de groeiende honger naar vlees doet met onze planeet. IPPC en de Wereldvoedselorganisatie zeggen dat de kweek van dieren voor consumptie verantwoordelijk is voor meer uitstoot dan al het transport over heel de wereld samen. Dat lucht, land en water worden vervuild. Harde cijfers, maar hoe ziet dat er uit en vooral, wat kan eraan gedaan worden?

Dierenleed en bacillen

Rudolf Steiner, uit GA 143, voordracht in Stockholm op 17 april 1912 (blz. 139):

“Alles wat wij in de wereld meemaken als een voortdurend menselijk leed dat ons uit onze omgeving toevalt als ziekte en dood, dat is er opdat wij mensen zo lang aan het aardebestaan zouden geketend blijven tot wij gelegenheid hebben om te vereffenen, opdat wij leren ons aan te passen aan onze organisatie. Wij lijden opdat wij uit dit leed leren om een vereffening te vinden tussen ons Ik, dat van Lucifer doordrongen is, en het goddelijk deel in onze organisatie. Ons lichamelijk organisme verliezen wij telkens weer tot wij ons in ons Ik volledig hebben doordrongen van de wetten van de evolutie zoals de goddelijke machten dat beschikt hebben. Iedere dood is daarmee een uitgangspunt voor iets anders. De mens kan niet sterven zonder dat hij iets meeneemt dat hem de mogelijkheid geeft om ooit eens de dood te overwinnen in de loop van zijn incarnaties. (...) Zo'n zaak kunnen we bijzonder goed bestuderen als we de relatie tussen de mens en het rijk juist onder hem, dat van de dieren, eens occult onderzoeken. We weten dat in de loop van zijn ontwikkeling de mens de dieren altijd pijn heeft berokkend, dat hij dieren heeft gedood. Wie geleerd heeft wat karma in het mensenleven betekent, vindt het vaak zeer onrechtvaardig dat het dier, dat toch niet kan reïncarneren, pijn moet lijden en zelfs, als het om de hogere diersoorten gaat, min of meer bewust de dood ingaat. En dat zou karmisch niet vereffend kunnen worden! De mens beleeft natuurlijk in zijn kamaloka de pijn die hij het dier heeft aangedaan, maar daarover ga ik nu niet spreken, ik heb het over de vereffening voor de dieren. Als we de ontwikkeling van de mens bekijken, dan zien we hoeveel pijn de mens in het dierenrijk heeft veroorzaakt en hoeveel dieren hij heeft gedood. Wat betekenen deze pijngevoelens, dit sterven, in de loop van de evolutie? Het occulte onderzoek leert ons dat iedere pijn die een pijngevoelig wezen dat geen mens is, ondergaat, een kiem is voor de toekomst. Zoals de dieren gewild zijn door de voortschrijdende goddelijke ontwikkeling, zijn zij niet bestemd om incarnaties te hebben zoals de mens. Maar als in dit wijsheidsvolle wereldplan een verandering optreedt, als de mens ingrijpt en de evolutie van de dieren niet laat zoals die zonder de mens zou zijn verlopen, wat gebeurt er dan? Welnu, het occulte onderzoek leert ons dat ieder pijngevoel, ieder sterven dat de mens de dieren aandoet, dat dit toch allemaal terugkeert, wederopstaat, niet door reïncarnatie, maar omdat de dieren pijn en leed ondergaan hebben. Deze pijn, dit leed roept de dieren terug in het leven. Ze verschijnen weliswaar niet terug in dezelfde vorm, maar datgene in hen wat pijn voelt, dat komt weer. Het komt weer op zodanige manier dat de pijngevoelens van de dieren vereffend worden, zodat ieder pijngevoel de oorzaak van een tegengesteld gevoel wordt. Deze pijngevoelens, dat lijden, die dood, het zijn kiemen die de mens gezaaid heeft; ze komen zo weer dat ieder pijngevoel zijn tegendeel meekrijgt in de toekomst. Om een concreet voorbeeld aan te halen: wanneer de aarde naar de Jupiter-toestand zal zijn overgegaan, dan gaan de dieren weliswaar niet in hun huidige vorm verschijnen, maar hun pijn en leed zullen de gewaarwordingskrachten van pijngevoelens opwekken. Ze zullen in de mens leven en zich in de mens als parasietenwezens belichamen. De mens gaat daardoor bepaalde gewaarwordingen en gevoelens ervaren en die zijn dan de vereffening voor het vroeger aangedane leed. Dat is een occulte waarheid, die men objectief en ongeschminkt kan uitspreken, ook al hoort de tegenwoordige mens het niet graag. De mens zal er ooit onder lijden en het dier zal er een bepaalde aangename gewaarwording, een goed gevoel bij ervaren en dat is dan de vereffening voor zijn vroeger leed. Dat gebeurt geleidelijk aan nu al, in de loop van het huidig aardeleven, hoe merkwaardig het ook schijnt. **Waarom worden mensen geplaagd door wezens die eigenlijk noch dier noch plant zijn, maar tussen de twee staan, door bacillen en dergelijke organismen, die een goed gevoel ervaren als de mens lijdt? Dat hebben die mensen zichzelf aangedaan in vroegere incarnaties doordat ze pijn en leed bij dieren hebben teweeggebracht.**

Want het wezen, ook als het niet in dezelfde vorm verschijnt, dat neemt zijn gewaarwording mee, over de tijd heen, en ervaart een vereffening voor zijn lijden in het lijden dat de mens ondergaat. Zo is alles

wat er aan leed en pijn bestaat, helemaal niet zonder gevolg. Het is een kiem. Er kan geen leed, geen pijn, geen dood geschieden, zonder dat daarvoor iets bewerkstelligd wordt dat later ontkiemt.”

Waarom lijden de mensen? Omdat de geesten boven Pasen vieren. De mensen eten dieren en de dieren veranderen zich in tyfusbacillen en eten menselijke lichamen, waarmee zij zich wreken. De dieren vragen zich af: waarom lijden wij? Er wordt hen geantwoord: omdat de mensen beneden op de aarde Pasen vieren, nieuwjaar, verjaardag, Heilige Nikolaas enz. En wanneer zij feestvieren en het vrolijkst zijn, veroorzaken zij het allergrootste lijden bij de dieren. En de hemel bestraft hen: de dieren eten mensen!

Peter Deunov, 29 december 1920, Ruse

Uit epidemieën van Rudolf Steiner, korte samenvatting en aanvullingen Paul Wink

Als Rudolf Steiner spreekt over bacteriën, dan bedoelt hij feitelijk ook virussen (hiernaar was toen nog weinig onderzoek gedaan), want het gaat namelijk om alle zo klein mogelijke ziektebrengers in zijn betoog. Ook Steiner verklaart dat als een mens niets anders beleeft dan angst om ziek te worden, en hij met die gedachten gaat slapen, de angst dan allerlei nare beelden in de ziel projecteert waardoor de mens zich alzo vatbaarder maakt voor besmetting en ziekte. Daarentegen, als de mens opgaat in liefdevolle arbeid, bijvoorbeeld in verpleging van zieken, mensendienst op niveau, dan vermindert men aanzienlijk het besmettingsgevaar. Het is niet zo dat deze kleinste levensvormen (bacteriën en virussen dus) de ziekte sec veroorzaken/bewerkstelligen, maar als er iets in ons 'ziek' is, juist dan voelen die kleinste wezens zich hierbij aangenaam. De mens(heid) wordt vanwege een innerlijke oorzaak, en niet vanwege een uiterlijke oorzaak, ziek (de ziekte, conform dit of dat virus dat hierdan bij past). Een epidemie is dus geen toeval, maar een reactie op humanitaire en/of ecologische (wereld-) verschuivingen. Een virus ontstaat uit de 'verkeerde' (levens)houding c.q. ontwikkeling van de mensheid en wordt uitgedragen en daarna door het dierenrijk overgenomen (*Note Paul: zie hierboven*), om aldus - als karma - weer naar de mens terug over te gaan om deze hiervan **bewust** te maken. Het ‘menselijke instinct’ verbindt de mens door karma direct met het virus dat hierdoor krachtig wordt. De parasiet neemt het nu over. De echte genezing bestaat uit een innerlijke verandering, een bewuste nieuwe levenshouding, geïnspireerd door de zo hoogst mogelijke waarheidsimpulsen. Hetgeen in onze tijd de Waterman/Christusimpuls is.

Rudolf Steiner, “Über Gesundheit und Krankheit –” (GA348), **Heinz Grill, Paul Wink**.

Uitspraak van een Griekse ingewijde ‘meester’: “*Zeg mij wat u eet, en ik zeg u wie u bent*”. En mooi in het Duits: “*Der Mensch ist, was er isst*”.

Hippocrates, de grondlegger van de westerse geneeskunde, sprak onder meer de legendarische woorden: “*Laat voedsel uw medicijn zijn*”.

Uitspraak grootmeester van het Lectorium Rosicrucianum J. van Rijckenborgh: “*Bewustzijnsstaat is levensstaat, levensstaat is bloedsstaat*”.

Vanuit je innerlijk, je zielenbewustzijn, wordt je bloedsstaat c.q. je handelingsleven bepaald. De mens is ‘verplicht’ gezond (dit is heel, is heilig) te worden naar lichaam, ziel en geest. Daarom is je levenshouding van cruciaal belang om dit proces te begeleiden. Streven naar zuiverheid van denken, voelen en willen, zowel moreel als materieel, is dus uiterst belangrijk. Het ‘verzaken van de lusten des vleses’ is dus zowel stoffelijk als moreel! En vanzelfsprekend hoort hierbij het tot ons nemen van zuiver stoffelijk en spiritueel voedsel. PAUL WINK